

Am să vă spun povestea
cu cocoșul Cucurigu-Gagu și cu
șoriceii Roade-Tot și Roade-Mult.
Ei locuiau demult, demult în Țara
Muk, chiar dincolo de pădurea
întunecoasă.

În fiecare dimineață, cocoșul
cânta și atunci se crăpa de ziuă.

Și florile se deschideau...

Și păsările începeau să cânte...

Cocoșul pregătea la fiecare prânz o oală cu mâncare, friptură și cozonac pentru el și șoriceii, și avea grijă întotdeauna să pună pe masă bucate noi și cât mai felurite.

Bunătățile erau de fiecare dată după pofta inimii.

Seara se așeza pe o piatră și prezicea vremea; dincotro bătea vântul și când venea ploaia.

Într-o zi avură la masa de dimineață cireșe. Șoriceii se și repeziră.

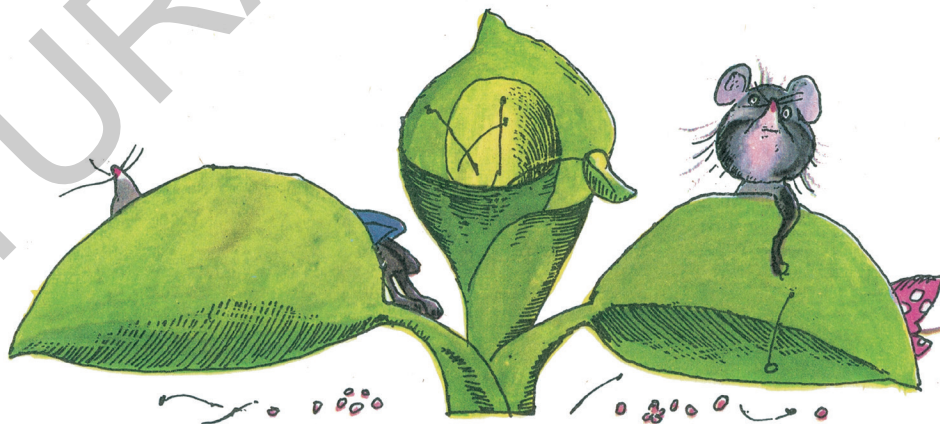
— Cireșe! strigă Roade-Mult.

— Cireșe! făcu plin de încântare Roade-Tot.

Ochii le străluceau; goliră castronul și scuipară sâmburii pe jos. Cireșele fuseseră zemoase și dulci. De plăcere, șoriceii se frecau pe burtă.

— Mai vrem!

Erau deja agățați de căruț și-l împingeau cât puteau, făcându-l să înainteze repede și dându-i astfel cocoșului răgaz să mai respire. Acesta cârâi bucuros.

Cucu-
rigu-
Gogu

Dar în timp ce împingeau, cozonacul se afla sub nasul lor și mirosea atât de îmbietor...

Traseră puțin de șervetul în care era învelit cozonacul, până când se desfăcu un colț. Se aflau exact pe vârful muntelui. Roade-Tot începu să ronțăie cu lăcomie.

— Și mie o stafidă! strigă Roade-Mult.

EDITING AREA 45